

[Miljøministeren]

skræmmer meget store fugleflokke væk fra raste- og fødesøgningsområderne samt holder Øresunds lille bestand af spættede sæler væk fra deres hvilesten.

Fredningsstyrelsen har desuden oplyst, at hovedstadsrådets rapport fra november 1984, som der refereres til i spørgsmålet, kun omhandler forholdene i fuglenes yngletid (maj måned). Også i denne rapport er der peget på, at der fremdeles er væsentlige forstyrrelser af fuglelivet på fladvandet, bl.a. forårsaget af hurtiggående motorbåde, sejlads med gummibåde og joller fra opankrede fritidsbåde og illegal landgang på de sydlige dele af øen.

Jeg er enig med fredningsstyrelsen i, at der er væsentlige nationale og internationale naturbevarelsesinteresser knyttet til Saltholm og det lavvandede søterritorium.

Jeg er også enig i, at der kan være behov for at supplere landfredningen med en fredning af søterritoriet.

Det er klart, at man i en fredning må afveje alle de involverede interesser over for hinanden, og at beskyttelsen ikke vil blive mere indgribende, end det er nødvendigt af hensyn til fugle- og dyrelivet. Jeg går derfor ud fra, at der selvsagt også fremover bliver mulighed for at drive friluftsliv, sejlads og fiskeri m.v. på de dele af søterritoriet, der har mindre betydning for dyre- og fuglelivet.

I det videre arbejde vil fredningsstyrelsen i overensstemmelse med sædvanlig praksis inddrage berørte myndigheder og organisationer.

Spm. nr. S 339

Til boligministeren (25/11 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil ministeren nøje følge sagen om Tina Reslows opsigelse, og finder ministeren, at der på baggrund af denne sag bør gennemføres en ændring af reglerne?«

Begrundelse

Ifølge Politiken den 23. november 1985 og 24. november 1985 har andelsboligforeningen Kjøgegård truet Tina Reslow, der er blind, med, at hun skal fraflytte sin lejlighed, hvis hun ikke inden torsdag den 28. november 1985 har skaffet sig af med sin førerhund.

Det kan hun naturligvis ikke, og boligforeningens krav er helt umenneskeligt.

Måske har boligforeningen i dag juridisk ret til at forbyde førerhunde, og i så fald er der altså en fejl i reglerne. Det undskylder dog på ingen måde boligforeningens optræden, og det er trist, at et boligselskab med beboervalgt ledelse kan finde på sådan noget.

Men selv om der måske ikke kan gribes ind juridisk over for boligforeningen, er der dog håb om, at en henvendelse fra Dansk Blindesamfund vil løse problemet. Men det ville være godt, om ministeren nøje ville følge sagen de kommende dage og eventuelt, hvis det er nødvendigt, også selv rette henvendelse til boligforeningen.

Samtidig bør ministeren overveje, om sagen nødvendiggør ændringer af reglerne. Det må i hvert fald sikres, at lignende situationer ikke opstår igen.

Det må formentlig være tilstrækkeligt at præcisere dette gennem et cirkulære. Måske er det tilstrækkeligt at henvise til boligministeriets cirkulære af 10. marts 1977 om lejekontrakter i almenbygget byggeri, hvori der står, at selv om husdyrhold ikke i almindelighed er tilladt i en ejendom, så kan en nødvendig førerhund dog altid anskaffes.

Svar (2/12 85):

Boligministeren (Bollmann):

Den konkrete sag drejer sig om forholdene i en ældre, privat andelsboligforening, hvor foreningen ifølge omtalen i pressen ville sætte en ung, blind pige med en førerhund ud af en af lejlighederne med henvisning til, at det ifølge foreningens vedtægter eller ordensregler (husorden) var forbudt at holde husdyr.

Af de seneste avisreferater fremgår det imidlertid, at andelsboligforeningens bestyrelse nu har besluttet at give den pågældende husstand en såkaldt »permanent tilladelse« til at holde førerhund.

Selv om denne sag således ser ud til at være afsluttet med et rimeligt og efter min opfattelse helt selvfølgelig resultat, kan man stille det spørgsmål, om den private andelsboligforening kunne have gennemtvunget pigens udsættelse af lejligheden.

Om dette spørgsmål kan jeg oplyse, at man ikke i boligministeriet er bekendt med retsafgørelser om førerhunde.